

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В УМОВАХ РИЗИКУ ТА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Золотарьов І.В., гр. Ф-20 м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Жиликова**

Державний біотехнологічний університет

Підвищення конкурентоспроможності підприємства у діловому співробітництві забезпечується інноваційною діяльністю, що реалізується втіленням відповідних інвестиційних проєктів. Ключовою проблемою фінансового менеджменту у сучасних умовах стають інвестиційні рішення, які визначають напрям та ефективність використання фінансових ресурсів підприємства у довгостроковій перспективі.

Сучасні умови функціонування підприємств мають суттєвий вплив факторів макроекономічної нестабільності: зниження попиту, високий рівень конкуренції, високі кредитні ставки, карантинні обмеження. Доведено, що криза економіки може підвищити інноваційну активність бізнесу, а погіршення стану компанії породжує потужний стимул до інновацій. Незважаючи на те, що прибуток у фазі депресії малий, інвестиції в інновації мають менший ступень ризикованості, ніж інвестиції у стару продукцію, технологію чи боргові зобов'язання.

Вчений Й. Шумпетер розглядаючи інновацію як встановлення нової виробничої функції, стверджував що «інновація являє собою історичне явище, що викликає необоротну зміну виробництва товарів. Якщо замість зміни величини факторів ми змінимо функцію виробництва, то матимемо саме інновацію» [1].

У сучасних умовах українським компаніям необхідно переходити на шлях інноваційного розвитку, генерувати та впроваджувати нові інновації. Здійснення інноваційної політики на підприємстві передбачає вирішення наступних завдань: формування інноваційної політики та координації діяльності в цій області виробничих підрозділів; створення проблемно-цілевих груп для комплексного вирішення інноваційних проблем; розробки планів і програм інноваційної діяльності; забезпечення програм інноваційної діяльності фінансами і матеріальними ресурсами; розгляду проєктів створення нової продукції; забезпечення інноваційної діяльності кваліфікованим персоналом; спостереження за ходом розробки нової продукції і її впровадження.

Для активізації інноваційної діяльності підприємств потрібна наявність механізму управління інноваційною діяльністю, адекватного вимогам ринкової економіки. В даний час подібний механізм відсутній, що є однією з головних проблем розвитку підприємств на основі інноваційних перетворень. У той же час варто відзначити відсутність чіткої інноваційної політики як на рівні регіону, галузі, так і окремих підприємств і організацій. Причому для розширення інноваційної діяльності не обов'язкова наявність довгострокових інноваційних програм, досить чітко сформульованої стратегії розвитку інноваційної діяльності на рівні країни, регіону, галузі, підприємства.

Економічний механізм, що дає можливість надати стимули і гарантії для залучення інвестицій у промисловості, забезпечити бажаний кінцевий результат інвестування, дозволяє глибше вивчити інноваційних пропозиції, а інноваційні рішення зробити більш ефективними [2].

Дослідження наукової літератури дозволило зробити висновок, що більшість досліджень присвячено управлінню інноваційною діяльністю промислових підприємств, аналізу показників ефективності інноваційної діяльності великих підприємств, які мають можливість проведення власних науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт. Дослідженню особливостей управління інноваційною діяльністю підприємств сфери послуг, більшість з яких має невеликі розміри, приділено недостатньо уваги.

Таким чином, для подолання бар'єрів на шляху впровадження інновацій необхідно розробити принципи побудови інноваційної стратегії підприємства. На нашу думку система таких принципів має відрізнитися для груп підприємств в залежності від їх розміру, сфери діяльності та віку.

Комплексне використання означених принципів дозволить компаніям ефективно впроваджувати вже розроблені інновації та створювати якісно нові, які відповідатимуть сучасним тенденціям наукового розвитку, що, в свою чергу, надасть конкурентні переваги підприємствам в умовах ризику та невизначеності.

Інформаційні джерела:

1. Schumpeter J. Business Cycles / J. Schumpeter. – New York, 1939.
2. Микитюк В. П. Підходи до оцінювання ефективності інноваційної діяльності підприємства // Науковий вісник НЛТУ України. – 2017. – № 27(7). – С. 107–111.